

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jeremia 13:27b.

Wee u, Jeruzalem, hoelang zal het nog duren, eer gij rein wordt?

Zeker geen tekst om vrolijk van te worden, vindt u wel? Wie het boek van de profeet Jeremia wel eens heeft gelezen, zal weten dat de profeet zelf ook niet zo gelukkig was met de boodschap die hij namens God aan het volk had te brengen. Een groot aantal van zijn medeprofeten brachten een heel andere boodschap en zij, net als het volk, waren eveneens allesbehalve gelukkig met de doemscenario's die Jeremia beschreef. Hij heeft de haat die hij met dit soort boodschap losmaakte aan den lijve ondervonden. Het deed hemzelf ook pijn om een dergelijk woord te moeten doorgeven, zo zelfs dat hij de dag van zijn geboorte verwenste. Toch bleef hij trouw aan de opdracht en dat tegen al de genoemde tegenwind in. Hij voelde namelijk niet alleen de boodschap in zijn leden branden, zodanig dat hij die boodschap wel moest verkondigen omdat hij niet anders kon, maar hij ervoer in de te verkondigen woorden ook nadrukkelijk de pijn die God had vanwege de inhoud van die boodschap.

Kunnen we ons daar iets bij voorstellen? Bij de pijn van God? Stellen we ons voor: God had dit volk op een bijzondere wijze uitverkoren, te beginnen bij Abraham. Welke weg was Hij al niet met dat volk gegaan? De relatie tot zijn volk omschrijft Hij als die van man en vrouw, het volk zag Hij als zijn vrouw. En die vrouw werd en was bij voortduring ontrouw. Ontrouw? Door de mond van een andere profeet, Hosea, vergelijkt Hij het volk met een ontuchtige - ze hoereerde, was onrein.

Klinkt dat niet ook door in de woorden van de gekozen tekst voor deze week? Jeruzalem was de Godstad. Daar woonde God, het was het geestelijk kloppend hart en tot dáár was de onreinheid doorgedrongen, tot in de tempel, Gods huis! Het is bij Ezechiël dat we daarvan een helder voor zich sprekende schildering kunnen lezen. En het volk? Ze zag het niet, nee, wilde het niet zien en riep: des Heren tempel, des Heren tempel is hier. Ofwel: wij zitten goed en het gaat ons goed - zwijg Jeremia, Hosea, Ezechiël, doemprofeten...

Jeruzalem is in het Nieuwe Testament ook beeld voor de gemeente - denk aan het spreken namens God door Johannes op Patmos over het hemelse Jeruzalem, de bruid van Christus (Openb. 21). Bedenken we nu eens dat in Jezus Christus de scheidsmuur tussen Jood en christen is weggefallen en lezen we dan in het licht van de realiteit van de situatie van de christelijke gemeente nu nog eens de woorden van Jeremia. Of zou God vandaag deze woorden niet hoeven spreken omdat 'we goed zitten en het met ons goed gaat'? Bedriegen we onszelf dan niet net zo als het volk zichzelf deed ten tijde van Jeremia? Kijken we enkel naar alles wat er binnen wat zich de gemeente van Christus (zijn bruid, vrouw) noemt, op door kan. We hoeven de ethische zaken niet eens bij name te noemen! Is het er niet net zo'n grote puinhoop als ten tijde van Israël? Of ben je dan een doemprofeet die het best de mond gesnoerd kan worden? Het Woord van God zegt voor deze eindtijd dat het oordeel begint bij... het huis van God. Is dat niet volop bezig in plaats van 'een opwekking'? Zijn daarom de woorden van de tekst niet uiterst actueel? Beproof uzelf en zie of u nog wel in Christus bent. Wie rein is worde reiner, wie vuil is worde vuiler. Dat zijn woorden van de hemelse Vader die zijn volk liefheeft.

Gebed

Doorgrond en ken ons Drie-enig God en doe ons weten waar wij U pijn doen. Uw Woord is duidelijk dat juist in de eindtijd de afval groot zal zijn en de liefde voor U en de naaste zal verkillen. Laat ons ons hart zien in relatie tot U. Geef moed om te blijven staan voor Uw geboden en Woord, juist in deze tijd waarin Uw gebod en Woord zo wordt bekritiseert en op mensenmaat versneden. Doe ons niet de prijs van onze roeping missen dat vragen we U met een beroep op Uw vergeving en genade in Jezus Naam, amen.